

Изм. № 2 / 14.10.2024 г.

**ДО: Г-ЖА ЛЮДМИЛА ПЕТКОВА
МИНИСТЪР НА ФИНАНСИТЕ**

Относно: Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност с дата на откриване на процедура за обществено обсъждане 18.09.2024 г.

УВАЖАЕМА Г-ЖО ПЕТКОВА,

С настоящото предоставям становището на Асоциацията на счетоводителите и счетоводните предприятия (АССП) относно предложения за изменения и допълнения в Закона за данъка върху добавената стойност, представени с проект на ЗИД на ЗДДС с дата на откриване на процедура за обществено обсъждане 18.09.2024 г.

I. Относно: Предложения за промени, свързани с въвеждане в ЗДДС на задължение за предоставяне на данни за наличните дълготрайни активи и материални запаси

В изготвения проект на ЗИД на ЗДДС от МФ в § 34 чрез нова ал. 11 в чл. 123 е предложено да се въведе задължение за всички регистрирани по ЗДДС лица, включително и неупражняващите дейност, включително и физическите лица, регистрирани по ЗДДС, да предоставят на тримесечна база следните две суми поотделно:

1. общата сума на наличните дълготрайни активи към края на съответното календарно тримесечие с данъчна основа при придобиване, производство или внос, равна на или по-голяма от 5000 лв., оценени по цена на придобиване;
2. общата сума на наличните материални запаси, оценени в съответствие с приложимите счетоводни стандарти.

АССП не подкрепя предложените промени, защото считаме, че това ще доведе до значително увеличаване на административната тежест за бизнеса и счетоводителите. Данъчно задължените лица, които са предприятия, вече декларират тези данни веднъж годишно в НСИ с подаването на Годишният отчет за дейността. За да се декларират посочените данни, е необходимо всеки път преди подаването им да се направи инвентаризация на всички дълготрайни активи, стоки, продукцията и материални запаси, след което да се направят необходимите изчисления, попълване и подаване на необходимата декларация. Инвентаризацията е процедура, която Законът за счетоводството (чл. 28) изисква да се извършва минимум веднъж годишно. За малките предприятия, които са над 90% от предприятията в България, тази процедура обикновено се извършва веднъж годишно във връзка с годишното счетоводно приключване. С посоченото предложение в законопроекта задължението за задължителна инвентаризация се увеличава на минимум четири пъти годишно и то в много кратки срокове, а именно до края на месеца следващ тримесечието. Считаме, че е непосилно всяко лице,

регистрирано по ЗДДС, да направи инвентаризация на тези активи, след това да направи необходимите изчисления, за да декларира посочените две суми към края на всяко тримесечие. За годишната инвентаризация на тези активи срокът би бил до 30-ти януари на следващата година, който срок е твърде кратък, предвид това, че срокът за годишното приключване е до 30-ти юни на следващата година. Кратките срокове поставят в риск данъчнозадължените лица от деклариране на непроверени и неверни данни, което влече след себе си глоби и санкции.

Освен значително увеличената административна тежест, считаме че целите, които се поставят в мотивите на законопроекта за изискването на декларирането на тези две общи суми (на дълготрайни активи и материални запаси), не могат да бъдат постигнати, а именно: В разрез с посоченото в мотивите към законопроекта на база на тези две общи суми не може да се проследява равнището и изменението на дълготрайните активи, срокът за пренасяне на стойността им върху стойността на произведения продукт, съответно използването на дълготрайните активи за извършване на облагаеми доставки, нито да се прави извод за показателя „рентабилност“ на база активи и доколко една дейност е ефективна. Тези две общи суми не могат да бъдат критерии за наличие на реално извършвана икономическа дейност, за това, дали закупени вещи от регистрирано по ДДС лице се използват за негови лични нужди, дали има извършване на плащания в брой, начина на третиране на осъществените сделки с дълготрайни активи, доставки, договори и други, както е посочено в мотивите към законопроекта.

Всички тези подробни данни и обстоятелства данъчнозадължените лица декларира при всяко данъчно ревизионно производство. Затова считаме, че допълнителното деклариране на тримесечна база на тези общи суми ще утежни административната тежест за бизнеса и счетоводителите, която отбелязваме, че в последните години се увеличи многократно.

II. Относно: § 50. В част осма се създава глава двадесет и първа „б“ с чл. 168б – 168л: „Глава двадесет и първа „б“ Специални режими за малки предприятия, чл. 168в, ал. 1, т. 4

В член 168в, ал. 1, т. 4 доставките на недвижими имоти вече изрично са включени в задължителния оборот за регистрация по ЗДДС. Предложението ни е да уточните в т. 4, че става въпрос за доставки на недвижими имоти, които са облагаеми с ДДС.

III. Относно: §52. В чл. 176 се създава се т. 7:„7. привидно извършва независима икономическа дейност.“

Предлага се компетентен орган по приходите да може да откаже да регистрира или да прекрати регистрацията на лице, което привидно извършва независима икономическа дейност. Подкрепяме предложението, но само ако се създаде ясно и недвусмислено определение за „привидно извършване на независима икономическа дейност.“, защото в противен случай се създават съществени правни и финансови рискове за коректните данъчно задължени лица, които могат да бъдат дерегистрирани по ЗДДС на база на това основание.

С УВАЖЕНИЕ:

РАЯ ПЕТРОВА

Председател на УС на АССП